

[*Ømann.*]

esse; på et sent tidspunkt af udvalgsforhandlingerne, hvor man skal slutte forhandlingerne. Hvis man ikke gennemfører sådanne regler, fører det nemlig til, at dette stående udvalg, som skatteudvalget jo skulle være — hvilket er en forbedring i forhold til tidligere ad hoc-udvalg — ikke bliver arbejdsdygtigt. Jeg tror, vi gør folketinget og dansk folkestyre i almindelighed en bjørnetjeneste, hvis ikke vi forstår i udvalgene at administrere vores tid ordentligt.

Jeg kan ikke lade være med at udtrykke et suk over al denne ståhej over denne lovgivning. Jeg har tidligere sagt herfra, at årligt stiger ejendomsværdierne 17 milliarder kr. Dette lovforslag giver et merprovenu på 45 mill. kr. i tillæg til de 500-600 mill. kr., som denne særlige indkomstskat i øvrigt indbringer. Det er meget beskedent. Jeg er lige ved at sige, at med al denne administration, denne lovgivning giver, med al den ståhej, der er, hver gang vi skal ændre den, ville det være meget simplere at indføre en afgift ved omsætningen af fast ejendom. Vi kan diskutere satsen, men jeg tror, det virkelig ville være noget, som kunne give penge i statskassen fremfor denne lemlæstede lovgivning.

Nuvel; beskeden er den, men det er en forbedring, og jeg skal anbefale den. Jeg skal altså anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Finansministeren (*Grünbaum*): Det kunne jo ikke forbavse nogen, at denne regering kom med forslag om en skærpelse af skatten på kapitalgevinster, skatten på særlig indkomst, eftersom det ganske klart fremgik af den åbningstale, som statsministeren holdt her i tinget. Vi har ikke lagt skjul på, at vi, da disse problemer var til behandling forrige år, ikke var tilfreds med den revision af afgiftssatsen, der skete dengang, hvor man forhøjede satsen fra 30 til 40 pct. og derved bragte afgiftssatsen op på niveau med den laveste beskatning i vor almindelige indkomstskat, altså det, vi plejer at kalde for proportionalstrækket, hvor beskatningen ligger på 40 pct. sådan stort set.

Man må ikke glemme, at et af formålene med revisionen af denne lov — for os i hvert

fald — har været, at vi skulle prøve på, om vi kunne komme nogle af de såkaldte legale skatteunddragelser til livs. Vi har også ønsket at skærpe beskatningen af arbejdsfri indtægter og dermed medvirke til en udjævning af de økonomiske uligheder i samfundet. Også bag den revision, der skete sidste år, lå jo, at der i befolkningen var en stigende utilfredshed, ja, man kan måske endda sige en virkelig harme over, at der var skatteydere i dette land, der kunne slippe for at bidrage på en rimelig måde til skatterne ved at gennemføre disse såkaldte legale skatteunddragelser, hvor man altså forvandlede en indkomstskat til en skat på særlig indkomst, der var væsentlig lavere. Det har dog været et af hovedproblemerne, der er indgået i drøftelserne omkring denne lovgivning.

Der er også noget umoralsk i, at man indretter sin skattelovgivning på en sådan måde, at man ligefrem opfordrer folk — dem, der har en smule forretningstalent og altså ikke føler, at de skal bruge deres liv til noget andet — til at spekulere i dette. Det er jo umoralsk, sådan som man har set det brede sig i annoncer, hvad man i øvrigt stadig væk kan se — det kommer vi nok tilbage til i skatteudvalget på andre områder, hvor man kan se, at der spekuleres i skattefradrag osv. Man har oplevet her i de sidste 5-6 år en virkelig stigning i det, vi kalder for skattetænkning, noget, vi ikke har kendt tidligere. Man har haft nogle fradrag, og man har brugt dem i et vist omfang, men der har ikke været i den grad interesse for spekulation i skatteunddragelser, måske bortset fra, at der altid har været nogle professionelle jurister og sagførere, som har haft det som erhverv at hjælpe selskaber og andre. Det er en af de ting, vi skulle gøre noget ved. Det er jo det, aviserne har været fyldt af og stadig væk er fyldt af. Man taler om Glistrupproblemer, og også i konservative aviser himles der jo op imod disse skatteunddragelser, og man retter som regel skytset mod finansministeren.

Det, jeg synes man kan få ud af den debat, der har været ført her i dag, er, at der ikke hos de tre borgerlige partier — og her altså også de radikale — er noget som helst ønske om at komme disse skatteunddragelser til livs. Hvis der var et sådant ønske, så ville man nemlig sige: det er da klart, at 40